

Αθωνική

ΙC | ΧC
 ΗΙ | ΚΑ
 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2018
 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 257
www.athoniki-politeia.gr

Πολιτεία

Ἡ ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Στίς 28 Ὀκτωβρίου, μαζί μέ τό μεγάλο ΟΧΙ τῶν Ἑλλήνων τοῦ 1940, συμπανηγυρίζουμε τήν Ἁγία Σκέπη τῆς Παναγίας μας. Ἡ εορτή αὐτή ξεκίνησε στά χρόνια τοῦ βυζαντινοῦ αὐτοκράτορα Λέοντος τοῦ Σοφοῦ (τέλη ἐνάτου ἀρχῆς δεκάτου αἰώνα). Κάποια νύχτα, ὁ λαός ξενοχτοῦσε μέ ἀγωνία στόν ναό τῶν Βλαχερνῶν καί προσευχόταν στήν Παναγία ν' ἀπαλλάξη τήν Κωνσταντινούπολι ἀπό τήν τρομερή ἀπειλή τῶν Ἀγαρηνῶν.

Κατά τήν ὁλονύχτια ἐκείνη ἀγρυπνία, φύλακες τῶν ἱερῶν ἀμφίων τῆς Παναγίας (πού φυλάσσονταν στόν ναό) ἦταν ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, "ὁ διά Χριστον σαλός" ὀνομαζόμενος, καί ὁ μαθητής του Ἐπιφάνιος. Κάποια ὥρα, λίγο μετά τά μεσάνυχτα, εἶδαν μιά μεγαλοπρεπή γυναίκα νά ἐμφανίζεται ἀπό τήν Ὠραία Πύλη τοῦ ναοῦ μέ ἀκολουθία Ἁγίων καί Ἀγγέλων. Ἡ γυναίκα ἐκείνη, πού ἦταν ἡ Παναγία, γονάτισε καί προσευχήθηκε ὑπέρ τοῦ λαοῦ, πού τήν παρακαλοῦσε. Ἐπειτα, ἀφοῦ ἔβγαλε τό πέπλο της, τό "μαφόριον" καθώς λέγεται, πού κάλυπτε τό κεφάλι της, τό ἄπλωσε σάν σκέπη πάνω ἀπό τούς πιστούς, δηλώνοντας ἔτσι τήν προστασία της.

Ὁ λαός τῆς Κωνσταντινούπολης, μετά τό θαυμαστό αὐτό γεγονός, ἀναθάρρησε καί πίστεψε στήν ἐκ Θεοῦ σωτηρία. Ὄταν δέ ἀπαλλάχθηκε ἀπό τόν κίνδυνο, "ἔωρτασε τήν ἐπ' αὐτόν σωτηριωδῶς ἐφαπλωθεῖσαν Ἱεράν Σκέπην". Ἀπό τότε θεοπίστηκε ἡ Ἁγία Σκέπη τῆς Παναγίας ὡς μία ἀπό τίς Θεομητορικές εορτές. Στόν Μεγάλο Συναξαριστή ἀναγράφεται ὅτι ὁ εορτασμός ἦταν τήν πρώτη Ὀκτωβρίου. Τό 1952, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποφάσισε τήν ἀλλαγὴ τῆς ἡμερομηνίας καί νά εορτάζεται ἡ Ἁγία Σκέπη μαζί μέ τήν Ἐθνική μας Ἐορτή τήν 28η Ὀκτωβρίου.

Ἡ μετᾶθεσι τῆς ἡμερομηνίας δέν ἦταν τυχαία. Ἦταν μιά ἀπότιαι τμῆς στήν Παναγία μας γιά τήν θαυματουργή βοήθειά της κατά τήν διάρκεια τοῦ ἔπους τοῦ 1940. Πολεμιστές τοῦ ἔπους ἐκείνου ἀφηγοῦνται καί ἱστοροῦν ὅτι μέ τήν προστασία τῆς Παναγίας σωθήκανε μονάδες στρατιωτῶν, πού κινδύνευαν ἀπο ἀεροπορικές ἐπιδρομές καί κανονιοβολισμούς. Συχνά φαντάραι στό Μέτωπο ὠμολογοῦσαν πῶς ἔβλεπαν μιά μαυροφόρα νά τούς ὀδηγή καί νά τούς ἐνθαρρύνη. Ὑπάρχουν καί γραπτές ἀναφορές σχετικά μέ τίς θαυμαστές ἐμφανίσεις τῆς Παναγίας στό Μέτωπο τοῦ 1940, ὅπως αὐτή τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ Νικ. Γκάτζαρου, πρὸς τό πρῶτο τάγμα τοῦ 40ου Συντάγματος Εὐζώνων, ὅπου ὑπηρετοῦσε ὡς διμοιρίτης. Στήν ἀναφορά του, μέ ἡμερομηνία 3/3/1941, περιγράφει ὅτι, εὐρισκόμενος στό χωριό Γκολέμι τῆς Β. Ἠπείρου, γυρίζοντας ἕνα βράδυ στήν σκηνή του, εἶδε μπροστά του μιά μαυροφορεμένη γυναίκα καί, πρὸς στιγμήν, τρόμαξε. "Ὑστερα ὅμως τήν ἄκουσε νά λέη: "Μή φοβάσαι παιδί μου. Εἶμαι ἡ Παναγία. Θεληματί μου ἡ Ἑλλάς θά ἐξέλθῃ νικηφόρος... τό δίκαιον θά ὑπερισχύσῃ τῆς βίας".

Αὐτό εἶναι ἕνα μόνο ἀπό τά θαύματα τῆς Παναγίας κατά τήν διάρκεια τοῦ ἔπους τοῦ 1940, πού ἐπιβεβαιώνουν ὅτι ἐκείνη εἶναι προστάτιδά μας, Ὑπέρμαχος Στρατηγός, "πολεμουμένων βοήθεια".

✘ Τὴν βραδινὴ προσευχὴ νά μὴν τὴν ἀμελήσῃς. Νά προσεύχεσαι μέ διάθεσι, ὅπως ἐκεῖνοι πού πηγαίνουν σέ συμπόσιο. Εἶναι σέ ἐγρήγορα καί αἰσθάνονται ὅλο χαρά.

✘ Ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει ἐγωισμό δέν ἐλκύει κανέναν. Κι ἂν κάποιον ἐλκύσῃ, γρήγορα θά τὸν δῇ νά ἀπομακρύνεται. Ὁ πνευματικὸς σύνδεσμος γίνεται ἀδιάλυτος, ὅταν συναντήσῃ παιδικὸ πνεῦμα, ἀθωότητα καί ἁγιασμό. Ἡ ἀθωότης εἶναι ἀνωτέρα ἀπὸ τὴν ἰδιοφυΐαν.

† **Γέρων Ἀμφιλόχιος Μακρῆς**

✘ Ὁ Χριστιανισμὸς ἔχει τὴν δική του βαθμολογικὴ κλίμακα. Τό ἄριστα τό βάζει σ' ἐκείνους πού πράττουν τό ἀγαθό, μόνο καί μόνο διότι ἐπιθυμοῦν νά ἐκτελοῦν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Σ' ἐκείνους πού πράττουν τό ἀγαθὸ γιά ν' ἀπολαύσουν τὸν παράδεισο βάζει μικρότερο βαθμό. Ἀκόμη μικρότερο βαθμὸ βάζει σ' ἐκείνους πού πράττουν τό ἀγαθὸ γιά ν' ἀποφύγουν τὴν κόλασι. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ βαθμοὶ ὅμως εἶναι ἄνω τοῦ δέκα καί συνεπῶς προβιβάσιμοι, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ πού τούς λαμβάνουν πράττουν τό ἀγαθόν. Ἐσὺ ἂν θέλῃς ἀγωνίσου γιά τό "ἄριστα". Βλέπε ὅμως μέ συμπάθεια κί' ἐκείνον πού ἀγωνίζεται ἔστω καί γιά τό... δεκαράκι.

† **Γέρων Ἰωὴλ**

✘ "Ὅσο κι ἂν κοπιήσῃς νά σπείρῃς στόν δρόμο πού πατιέται, χλωρὸ φύλλο δέν φυτρώνει· ἄλλο τόσο κι ἂν μοχθήσῃς νά καλλιεργήσῃς καρδιὰ βαρυμένη μέ βιοτικὲς μέριμνες, ἀδίκαια κοπιᾶζεις· ἀδύνατο εἶναι νά βλαστήσῃ ἄρετες.

✘ Γιά νά σωθῆς εἶναι ἀνάγκη νά ταπεινωθῆς. Γιατί τὸν ὑπερήφανο καί μέ τὴν βία νά τὸν βάλῃς στόν Παράδεισο κι ἐκεῖ δέν θά βρῇ ἀνάπαυσι, γιατί θά λέγῃ: "Γιατί δέν εἶμαι ἐγὼ στήν πρώτη θέσι;". Ἀντίθετα, ὁ ταπεινὸς δέν ἐπιδιώκει πρωτεΐα, ἀλλὰ ἐπιθυμεῖ γιά ὅλους τό καλό.

† **Γέρων Λάζαρος Σταυροβουινιώτης**

✘ "Ἄν ὁ ἄνθρωπος δέν αἰσθάνεται πῶς εἶναι ἁμαρτωλός, ὁ Θεὸς δέν τὸν εἰσακούει. Γιατί αὐτὸς πού σηκώνει τίς ἁμαρτίες τίς δικές του, δέν ἔχει καιρὸ νά δῇ τίς ἁμαρτίες καί τά λάθη τῶν ἄλλων.

✘ Νά προσευχομάστε γιά τούς πεθαμένους πού πολὺ ἀπ' ὅ,τι γιά τούς ζωντανούς. Οἱ ζωντανοὶ μπορεῖ μίαν ἡμέραν νά μετανοήσουν.

† **Γέρων Μωϋσῆς**

“Άγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μᾶς λέει σχετικά μέ τήν γέννησι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: “Μυστήριον παράξενον καί παράδοξον βλέπω. Ποιμένες ἀκούγονται στότά αὐτιά μου, ὄχι ἐπειδή παίζουν ἕναν ὑπαίθριον σκοπό, ἀλλά ἐπειδή τραγουδοῦν οὐράνιον ὕμνον. Ἄγγελοι ψάλλουν, Ἀρχάγγελοι μέλπουν, ὕμνοῦν τά Χερουβὶμ, δοξολογοῦν τά Σεραφὶμ, οἱ πάντες γιορτάζουσιν ἐπειδή βλέπουν τόν Θεό πάνω στήν γῆ καί τόν ἄνθρωπον στούς οὐρανοῦς. Τόν Θεό πού εἶναι ἄνω, τώρα νά εἶναι κάτω ἀπό οικονομία, καί τόν ἄνθρωπον πού εἶναι κάτω, τώρα νά εἶναι ἄνω ἀπό φιλανθρωπία.

Σήμερα ἡ Βηθλεέμ τόν οὐρανό μιμήθηκε. Ἐπειδή, ἀντί γιά ἀστέρια, Ἄγγέλους πού ὕμνοῦν δέχθηκε καί, ἀντί γιά τόν ἥλιο, τόν Ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης ἀπεριγράπτως χώρεσε. Καί μήν ἀναζητᾶς τό πῶς. Ἐπειδή ὅπου θέλει ὁ Θεός, νικίεται ἡ τάξι τῆς φύσεως. Ἐπειδή θέλησε, τό κατόρθωσε, κατήλθε, ἔσωσε. Ὅλα τά κτίσματα συντρέχουσιν μέ τόν Θεό, τόν Κτίστη. Σήμερα ὁ Ὄν τίκτεται καί ὁ Ὄν γίνεται αὐτό πού δέν ἦταν. Γιατί ἐνῶ εἶναι Θεός, γίνεται ἄνθρωπος χωρίς νά πάψη νά εἶναι Θεός. Ἐπειδή δέν ἔγινε ἄνθρωπος μέ τό νά πάψη νά εἶναι Θεός, ἀλλά οὔτε πάλι μέ τό νά προκόψῃ ἀπό ἄνθρωπος ἔγινε Θεός. Ἀλλά ἐνῶ εἶναι ὁ Θεός Λόγος, ἔγινε σᾶρξ, δηλαδή καί ἄνθρωπος μέ ἀπάθεια, χωρίς νά μεταβληθῇ ἡ φύσι Του. Ἐπειδή λοιπόν ὅλοι σκιροῦν ἀπό χαρά, νά σκιρτήσω θέλω κι ἐγώ, νά χορεύσω ἐπιθυμῶ, νά πανηγυρίσω θέλω. Ἀλλά χορεύω χωρίς νά παίζω κιθάρα, χωρίς νά κινῶ κλαδιά κισσοῦ, χωρίς νά κρατῶ αὐλοῦς, χωρίς νά ἀνάβω λαμπάδες, ἀλλά ἀντί γιά μουσικά ὄργανα κρατώντας τά σπάργανα τοῦ Χριστοῦ. Γιατί αὐτά εἶναι ἡ ἐλπίδα μου, αὐτά ἡ ζωή μου, αὐτά ἡ σωτηρία μου, αὐτά ὁ αὐλός μου, αὐτά ἡ κιθάρα μου. Γι’ αὐτό κι ἔρχομαι κρατώντας αὐτά, γιά νά λάβω, μέ τήν δύναμί τους, ἰσχὺ λόγων καί νά πῶ,

μαζί μέ τούς Ἀγγέλους: **“Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ”** καί μαζί μέ τούς ποιμένες: **“καί ἐπί γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία”**.

Σήμερα Αὐτός, πού γεννήθηκε ἀρρήτως ἐκ τοῦ Πατρός, ἀφράστως τίκτεται ἀπό Παρθένο γιά μένα. Ἀλλά τότε γεννήθηκε κατὰ φύσιν ἀπό τόν Πατέρα πρὶν ἀπό τούς αἰῶνας, καθὼς ὁ Πατέρας γνωρίζει. Ἐνῶ πάλι σήμερα παρά φύσιν ἐτέχθη καθὼς γνωρίζει ἡ Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καί ἡ ἄνω γέννησι Του ἀληθῆς καί ἡ κάτω γέννησι ἀψευδῆς. Καί ἀληθινά Θεός ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθη καί ἀληθινά ἄνθρωπος ὁ Ἰδιος ἐκ Παρθένου ἐτέχθη. Ἄνω μόνος ἐκ μόνου Μονο-

γενῆς, κάτω μόνος ἐκ Παρθένου μόνης. Μονογενῆς ὁ Ἰδιος. Ἐπειδή, ὅπως ἀκριβῶς εἶναι ἀσεβές νά ἐννοήσουμε μητέρα γιά τήν ἄνω γέννησι, ἔτσι εἶναι βλάσφημον νά ὑπονοήσωμε πατέρα γιά τήν κάτω γέννησι. Ὁ Πατέρας γέννησε ἀπαθῶς, χωρίς νά μειωθῇ ἡ θεία Του φύσι καί ἡ Παρθένος ἀφθόρως ἔτεκε.

Ἐπειδή οὔτε ὁ Πατέρας ἔπαθε κάποια μείωσι ὅταν γέννησε, ἐπειδή θεοπρεπῶς ἐγέννησε. Οὔτε ἡ Παρθένος ἔπαθε φθορά ὅταν ἔτεκε, ἐπειδή πνευματικῶς ἔτεκε. Ὅπως ἀκριβῶς ὁ τεχνίτης ὅταν βρῇ χρησιμώτατο ὑλικό κατασκευάζει ωραιότατο σκεῦος, ἔτσι καί ὁ Χριστός, ὅταν βρῆκε τῆς Παρθένου τό ἅγιο σῶμα καί τήν ψυχῆ, κατεκόσμησε γιά τόν ἑαυτόν Του ἔμψυχο ναό, μέ τρόπο πού θέλησε· ἔπλασε ἄν-

θρωπο μέσα στήν Παρθένο καί, ἀφοῦ ντύθηκε αὐτόν, σήμερα ἔρχεται, χωρίς νά ντραπῇ τήν ἀσχήμια τῆς (ἀνθρωπίνης) φύσεως.

Ἐπειδή δέν θεωροῦσε ὕβρι γιά τόν ἑαυτόν Του νά φορέσῃ τό δικό

του ἔργο. Καί τό πλάσμα ἀπέκτησε μεγίστη δόξα, ἐπειδή ἔγινε ἔνδυμα τοῦ Τεχνίτη. Ἐπειδή, ὅπως ἀκριβῶς κατὰ τήν πρώτη δημιουργία, ἦταν ἀδύνατον νά κατασκευάσῃ τόν ἄνθρωπον πρὶν ἔλθῃ ὁ πηλός στό χέρι Του, ἔτσι καί τό φθαρμένο σκεῦος ἦταν ἀδύνατον νά μεταποιηθῇ ἐάν δέν γινόταν ἔνδυμα τοῦ Δημιουργοῦ.

Ἀλλά τί νά πῶ καί τί νά λαλήσω. Ἐπειδή τό θαῦμα μέ ἐκπλήττει. Ὁ Παλαιός τῶν ἡμερῶν Παιδί ἔγινε. Αὐτός πού κάθεται σέ θρόνον ὑψηλό καί ἀνυψωμένο τοποθετεῖται σέ φάτνη, ὁ ἀνεγγιχτός, ὁ ἀπλός κι ἀσύνθετος κι ἀσώματος μέ ἀνθρώπινα χέρια τυλίγεται, Αὐτός πού σπάει τά δεσμά τῆς ἀμαρτίας μέ σπάργανα ἐμπλέκεται, ἐπειδή αὐτό θέλει. Ἐπειδή θέλει τήν ἀτιμία νά τήν κἀνῃ τιμή, τήν ἀδοξία νά

τήν ντύσῃ μέ δόξα, τήν ὕβρι νά κἀνῃ ἀρετή. Γι’ αὐτό καί λαμβάνει τό δικό μου σῶμα, γιά νά χωρέσω ἐγώ τόν δικό του Λόγον (σημ. μέ τήν θεία Μετάληψι ὁ πιστός γίνεται ναός τοῦ Χριστοῦ). Καί ἐπειδή ἔλαβε τήν δική μου

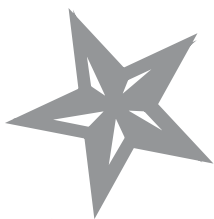
σάρκα, μοῦ δίνει τό δικό Του Πνεῦμα. Ἐτσι ὥστε, δίνοντας καί λαμβάνοντας, νά μοῦ ἐμπορευθῇ τόν θησαυρό τῆς ζωῆς. Μοῦ λαμβάνει τήν σάρκα γιά νά μέ ἀγιάσῃ. Μοῦ δίνει τό Πνεῦμα γιά νά μέ διασώσῃ. Ἀλλά τί νά πῶ καί τί νά λαλήσω;

“*Νά, ἡ Παρθένος θά συλλάβῃ*”.

Δέν λέγεται πιά σάν κάτι πού θά γίνῃ, ἀλλά θαυμάζεται σάν πεπραγμένο.

ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

ΜΕΤΑ :

ὁ **ΘΕΟΣ** στήν γῆ,
ὁ **ἄνθρωπος** στούς **ΟΥΡΑΝΟΥΣ**

ἅγιος ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣ

Ο Ἄγιοταφίτης ἢ Ἱεροσολυμίτης Ἀρχιμανδρίτης πατήρ Φιλούμενος Χασάπης ὁ Κύπριος, κατά κόσμον Σοφοκλῆς, ἦταν γιὸς ὑπερπολύτεκτης οἰκογενείας, μὲ 13 παιδιά. Γεννήθηκε τὸ 1913 στὸ χωριὸ Ὀρούντα, τῆς ἐπαρχίας Μόρφου, κοντὰ στὴν Λευκωσία. Ἀπὸ πολὺ μικρὸς ἔκλινε πρὸς τὰ θεῖα πράγματα καὶ τὸν μοναχισμό. Σὲ ἡλικία 12-13 ἐτῶν, μαζί μὲ τὸν ἀδελφὸ του, ἐγκατέλειψαν τὸ πατρικὸ τους σπιτί καὶ πῆγαν στὸ Μοναστήρι τοῦ Σταυροβουνίου. Λόγω τῆς ἡλικίας τους ἔγιναν δεκτοὶ μὲ πολλή δυσκολία.

Αφοῦ ἔμειναν ἐκεῖ πέντε χρόνια, ἀνεχώρησαν γιὰ τοὺς Ἁγίους Τόπους γιὰ νὰ φοιτήσουν στὴν Ἱερατικὴ Σχολὴ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Στὴν συνέχεια ἔγιναν Μοναχοὶ καὶ χειροτονήθηκαν Κληρικοί. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ π. Φιλουμένου, Ἐλπίδιος, συνέχισε τὸν ἐκκλησιαστικὸ του βίο σὲ διάφορα μέρη καὶ ἐκοιμήθη στὸ Ἅγιον Ὄρος, ἀφοῦ προηγουμένως ὑπηρετήσε καὶ στὸν Ἑλληνικὸ Ἐρυθρὸ Σταυρὸ. Ὁ π. Φιλούμενος παρέμεινε μέχρι τὴν κοίμησί του στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἐντάχθηκε στὴν Ἄγιοταφικὴ Ἀδελφότητα τοῦ Πατριαρχείου.

Ως Ἄγιοταφίτης ὑπῆρξε πρότυπο ἐναρέτου ἀνθρώπου καὶ κληρικοῦ, ἀφιερωμένου στὴν ἀποστολὴ του. Παράλληλα ἦταν ἀφοσιωμένος στὴν διακονία τῶν ἱερῶν Προσκυνημάτων. Θαυμαστὴ ἦταν ἡ ἀπλότητά του, ἡ ταπεινώσί του καὶ ἡ ἀνεξικακία του. Ἀγάπησε καὶ ἀγαπήθηκε. Διάβασε πολὺ. Ἔμαθε ἀκόμα καὶ τὴν καθομιλουμένη ἐβραϊκὴ γλῶσσα, καθὼς

Φιλουμένου πείρουν ἴλοι τοῦ Χριστοῦ φιλοῦντος καὶ Θεῷ φιλουμένου.

καὶ ἀραβικά, γεγονός πού τὸν διευκόλυνε πολὺ στὴν δύσκολη καὶ θεάρεστη ἀποστολὴ του. Ὁ Φιλούμενος παρέμεινε στὰ Ἱεροσόλυμα 46 ἔτη, διακονώντας σὲ διάφορα ἱερά Προσκυνηματα, ὡς **φύλακας ἁγίων τόπων**, ἀλλὰ ἰδιαίτερος **ἁγίων τρόπων**! Τελευταῖος σταθμὸς τῆς διακονίας του ἦταν τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, τὸ ὁποῖο ἔγινε καὶ ὁ τόπος τοῦ μαρτυρίου του στίς 29 Μαΐου τοῦ 1979. Στὸ πηγάδι αὐτὸ ἔχει γίνεῖ ἡ γνωστὴ συνάντησι τοῦ Χριστοῦ μὲ τὴν Σαμαρείτιδα.

Στὸ διάστημα αὐτὸ συνάντησε πολλές δυσκολίες, ἦρθε σὲ ρῆξι μὲ φανατικούς Ἑβραίους, πού τὸν ἀπειλοῦσαν συνέχεια ὅτι ἂν δὲν ἐγκαταλεῖψῃ τὸ Φρέαρ καὶ δὲν πάρῃ τίς εἰκόνες καὶ τὸν Ἐσταυρωμένο νὰ φύγῃ, θά τὸν σκοτώσουν. Ἐκεῖνος ὅμως παρέμεινε πιστὸς φύλακας τοῦ προσκυνηματος. Τελικά, κάποιος ἀπὸ αὐτοὺς, στίς 29 Νοεμβρίου τοῦ 1979, ἡμέρα τῆς ὀνομαστικῆς του ἐορτῆς, ἐνῶ τελοῦσε μόνος του τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, τοῦ ἐπιτέθηκαν καὶ τὸν κατακρεοῦργησαν μὲ ἓνα τσεκούρι. Τοῦ κατάφεραν 77 χτυπήματα, ὅσους Ἑβραίους εἶχε βαπτίσει Χριστιανούς. Τὸ μαρτύριό του ἦταν φρικτὸ, γιατί οἱ δῆμοί του τὸν χτύπησαν ἀλύπητα στὸ πρόσωπο καὶ τοῦ ἔκοψαν τὰ δάχτυλα τοῦ δεξιοῦ του χεριοῦ. Στὴν συνέχεια βεβήλωσαν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἔρριξαν μίαν χειροβομβίδα καταστρέφοντας τὸν χώρο. Εἶναι συγκλονιστικὴ ἡ μαρτυρία τοῦ π. Σωφρονίου, πού παρέλαβε τὸ λείψανο τοῦ μάρτυρα γιὰ νὰ τὸ ἐτοιμάσῃ γιὰ τὴν ταφή, ὅτι παρέμεινε πέντε ἡμέρες μετὰ τὸ μαρτύριό του ζεστό καὶ εὐκαμπτο γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν Γέροντα Σωφρόνιο νὰ τὸ ντύσῃ.

Συγκλονιστικὴ εἶναι ἐπίσης ἡ μαρτυρία τοῦ κατὰ σάρκα ἀδελφοῦ του π. Ἐλπίδιου, πού, ἂν καὶ χιλιόμετρα μακριά, ἄκουσε τὴν φωνὴ τοῦ π. Φιλουμένου νὰ τοῦ λῆθῃ: *“Ἀδελφέ μου, μὲ σκοτώνουν πρὸς δόξαν Θεοῦ. Σὲ παρακαλῶ νὰ μὴν ἀγανακτήσῃς”*.

Τὴν Κυριακὴ 29 Νοεμβρίου 2009, 30 χρόνια ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ μαρτυρίου του, στὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ καὶ στὸν μεγαλοπρεπῆ ἱερό Ναὸ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, Θεόφιλος ὁ Γ', ἀνέγνωσε καὶ τὴν ἐπίσημη πρᾶξι ἀγιοκατατάξεως τοῦ νέου Ἱερομάρτυρα Φιλουμένου, ἐνώπιον τῆς λάρνακας, ὅπου βρίσκεται τὸ ἱερό λείψανό του.

Πολλὰ εἶναι τὰ θαύματα πού ἀποδίδονται στὸν Ἅγιο Φιλούμενο. Τὸ μεγαλύτερο θαῦμα ὅμως τὸ ἔδειξε ὁ Κύριος, διατηρώντας τὸ λείψανό του ἀφθαρτο. Ὄταν τὸ 1985 ἔγινε ἐκταφή, τὸ λείψανό του, ἐκτὸς ἀπὸ ἀφθαρτο, βρέθηκε καὶ εὐωδιάζον!

Ἀπο
το

γεροντικό

ΑΓΩΝΑΣ μέχρι τὸ ΤΕΛΟΣ

Κάποιοι ἀσκητὴς εἶχε ζήσει πενήντα χρόνια στὴν ἔρημο χωρὶς νὰ τρῶ ψωμί καὶ νὰ βάλῃ κρασί στὸ στόμα του καὶ ἔλεγε πὼς εἶχε νεκρώσει ἐντελῶς τὰ πάθη τῆς σαρκός, καθὼς καὶ τὴν φιλαργυρία καὶ τὴν κενοδοξία.

Οταν τὸ ἄκουσε αὐτὸ ὁ Ἀββᾶς Ἀβραάμ, πῆγε μίαν ἡμέρα νὰ τὸν βρῇ.

- Εἶπες τέτοιο λόγο, ἀδελφέ; τὸν ρώτησε.

- Naί, ἀποκρίθηκε μὲ πεποίθησι ἐκεῖνος.

- Ἄς ὑποθέσωμε, τοῦ εἶπε τότε ὁ Γέροντας, πὼς μπαίνει ξαφνικά στὸ κελλί σου καὶ βρίσκεις μίαν γυναῖκα στὸ στρῶμα σου. Ἐχεις τὴν δύναμι νὰ σκεφθῆς πὼς δὲν εἶναι γυναῖκα;

- Ὁχι, βέβαια, ἀναγκάσθηκε νὰ ὁμολογήσῃ ὁ ἐρημίτης. Μά ἀγωνίζομαι νὰ διώξω τὴν κακὴ ἐπιθυμία.

- Βλέπεις πὼς ζεῖ ἀκόμη μέσα σου τὸ πάθος; Δὲν ἔχει νεκρωθῆ, μόνον πού τὸ ἔχεις περιορίσει. Ἄς ποῦμε τώρα πὼς στὸν δρόμο πού πηγαίνεις, βλέπεις πέτρες καὶ ὄστρακα καὶ ἀνάμεσα τοὺς χρυσάφι. Εἶσαι σὲ θέσι νὰ τὸ περιφρονήσῃς σάν ἐκεῖνα;

- Ὁχι, ἀποκρίθηκε πάλι ὁ ἐρημίτης. Ἀντιστέκομαι ἀπλῶς στὸν λογισμό μου καὶ δὲν τὸ ἀγγίζω.

- Νὰ πού καὶ ἡ φιλαργυρία ζεῖ ἀκόμη μέσα σου, εἶπε ὁ Ἀββᾶς Ἀβραάμ καὶ συνέχισε:

- Ὑπόθεσε τώρα πὼς ἔρχονται νὰ σὲ ἐπισκεφθοῦν δύο ἄνθρωποι καὶ ξέρεις πὼς ὁ ἓνας σὲ ἐπαινεῖ διαρκῶς, ἐνῶ ὁ ἄλλος σὲ κακολογεῖ. Μπορεῖς νὰ φερθῆς καὶ στοὺς δύο τὸ ἴδιο;

- Ὁχι, εἶπε πάλι μὲ εὐλικρίνεια ὁ ἀσκητὴς. Θὰ προσπαθῆσω ὅμως νὰ φερθῶ μὲ καλωσύνη καὶ σ' ἐκεῖνον πού μὲ κακολογεῖ.

- Τότε, ἀδελφέ μου, τὸν συμβούλευσε ὁ Ἀββᾶς Ἀβραάμ, πᾶψε νὰ νομιζῆς καὶ νὰ λές πὼς ἔχεις φθάσει σὲ ἀπάθεια. Τὰ πάθη ζοῦν μέσα σου, καὶ γι' αὐτὸ χρειάζεται νὰ ἀγωνίζεσαι ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς σου.

Ενας ἀρχάριος μοναχὸς ρώτησε κάποτε τὸν Ἀββᾶ Ἀβραάμ ποιούς λογισμοὺς νὰ κρατᾷ στὴν διάνοιά του καὶ ποιούς νὰ ἀπομακρύνῃ.

- Ὅτι σκέπτεται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ κάτω εἶναι μάταιο, τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ Γέροντας, καὶ πρέπει νὰ τὸ διώχνῃ ἀπὸ τὴν διάνοιά του ἔχε πάντοτε στὴν σκέψι σου τὸν Κύριό μας γιὰ νὰ βρῆς σωτηρία.

ΨΗΛΑΦΩΝΤΑΣ Τά ΑΨΗΛΑΦΗΤΑ

Ένας Γέροντας, από την Κερασιά του Άγιου Όρους, έστειλε τον ύποτακτικό του, Πατέρα Συμεών, στην Ίερά Μονή Γρηγορίου, για να ζητήσει μερικά πρόσφορα, που τους ήταν απαραίτητα για την Θεία Λειτουργία.

Ο Γέροντας δεν έβλεπε σ' αυτή την αποστολή κανέναν άλλο σκοπό. Ο Θεός, όμως, σχεδίαζε να προσφέρει και κάποια εύλογη έκπληξι στον ύποτακτικό. Να του ανοίξει ένα παράθυρο από τον κόσμο των θείων χαρισμάτων. Να τον διδάξει ακόμη ότι οι θυσίες της μοναχικής ζωής βραβεύονται με ουράνιες δωρεές.

Ανεβαίνοντας, λοιπόν, ο Πατήρ Συμεών προς τό Μοναστήρι, σκεπτόταν πώς θα ένεργήσει. Κατ' αρχήν θα έπρεπε να βρη τον Ήγούμενο και να του αναφέρει την υπόθεσι. Έπειτα, με την εύλογία του Ήγουμένου, να ζητήσει τον αρμόδιο Μοναχό. Και ο Μοναχός αυτός, ο προσφοράρης, να του δώσει τα ώρισμα πρόσφορα. Έτσι υπελόγιζε ότι θα εξελισσονταν τά πράγματα. Αλλά δεν εξελίχθηκαν έτσι.

Μπροστά στην πύλη της Μονής ο ύποτακτικός αντίκρουσε τον Ήγούμενο Άθανάσιο. Κάτι κρατούσε στα χέρια του. Τόν σταμάτησε και του λέει: "Πάρ' τα, παιδί μου, αυτά. Είναι τά πρόσφορα, για τα οποία σέ έστειλε εδώ ο Γέροντάς σου".

Ο Πατήρ Συμεών έμεινε άναυδος! Ψηλάφησε κι αυτός τ' άψηλάφητα. Άντελήφθη πώς ο Άθως έτρεφε ακόμη άγιους ανθρώπους, γεμάτους θείο φωτισμό.

Στον δρόμο του γυρισμού προς τό Μοναστήρι του, ο Πατήρ Συμεών έννοιωθε πώς ο ψυχικός του κόσμος είχε υποστή μιá πρωτοφανή μυστική αλλοίωσι. Τό περιστατικό αυτό ήταν χρυσή σελίδα μέσα στο

βιβλίο της ζωής του. Καί κάθε τόσο τό έδιηγείτο με έκδηλη εύχαρίστησι καί ένθουσιασμό.

Ο ένάρετος Ήγούμενος της Μονής Γρηγορίου Άθανάσιος συμβούλευε: "Νά κάνετε τον κανόνα σας για να μην τον κάνετε στο κρεβάτι άρρωστοι". Ο ίδιος, όταν ήταν νέος, έκανε διπλό κανόνα, για να τον έχη όταν, λόγω γήρατος, δεν θά μπορη να τον κάνει.

Κάποτε είχε δεί στο ύπνο του έναν ιερομόναχο κεκοιμημένο και τον ρώτησε:

- Τί κάνεις, παιδί μου; Πώς πέρασες στην εξέτασι; - Γέροντα, άπάντησε εκείνος, ως προς τά καλογερικά καθήκοντα πήγα καλά. Ο Δεσπότης Χριστός ήταν επεικής μαζί μου. Ως προς τά της ιερωσύνης δυσκολεύτηκα πολύ, διότι ο Δεσπότης Χριστός μου έκανε λεπτομερη και άσυγκατάβατη εξέτασι.

Ο π. Διονύσιος Σιωνίδης, γιατρός από την Θεσσαλονίκη, είχε επισκεφθη την Μονή Γρηγορίου ως σπουδαστής και παρεκάλεσε τον Γέροντα Άθανάσιο να του πη λόγους πνευματικούς, διότι μπορεί να μην τον ξαναέβλεπε άλλη φορά. Και ο Ήγούμενος του άπάντησε:

- Παιδί μου, είναι αλήθεια ότι άλλη φορά δεν θά με ξαναδής. Τώρα όμως είμαστε κουρασμένοι μετά από την άγρυπνία. Θά σοϋ πω μόνο δύο λόγια. Κάνε τίς έντολές του Χριστού· αν τίς κάνης, θά είμαστε μαζί στον Παράδεισο και θά τά λέμε ξεκούραστα. Καί να έρχεσαι τακτικά στο Άγιον Όρος.

Τόν άλλο χρόνο, που ο π. Διονύσιος πήγε στο Άγιον Όρος, δεν βρήκε τον Ήγούμενο Άθανάσιο, διότι είχε κοιμηθη.

Αθωνική www. athoniki-politeia.gr
ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ
ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ της ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΙΕΡΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Σίμων Μοναχός
ΕΚΔΟΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Αστέριος Δ. Κόκκαλης-Θεολόγος
Υπεύθυνος τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας
Κυρίλλου Λουκάρεως 6 114 71 ΑΘΗΝΑ - τηλ. 210-6447.903
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0.00 - κωδ. ταχ. 2777

Κύριε Ίησοϋ Χριστέ, έλέησόν με

Κάποτε ένας λαϊκός, που βρισκόταν στο Άγιον Όρος για να γιορτάση τά Χριστούγεννα, συνάντησε έναν ηλικιωμένο Μοναχό ο οποίος τον ρώτησε:
- Γεννήθηκε ο Χριστός;
Ο επισκέπτης τά έχασε προς στιγμήν γιατί δεν περίμενε αυτή την έρώτησι. Όμως ο Μοναχός ξαναρώτησε:
- Γεννήθηκε ο Χριστός;
Ο επισκέπτης, έχοντας και άλλους γύρω του που άκουγαν και θέλοντας να κάνει επίδειξι των γνώσεών του, άρχισε να λέη:
- Σύμφωνα με την Άγία Γραφή και τους Πατέρες της Εκκλησίας...
Ο Μοναχός τον σταμάτησε και, δείχνοντας στο μέρος της καρδιάς του, τον ξαναρώτησε:
- Έδω έννωώ, γεννήθηκε ο Χριστός;